Responsio Hectoris

monitis oēs astātes vnanimiter an
nuētes deuoto corde se offerūt in om
nibus eoꝝ facultatibꝰ ⁊ psonis Pro
pter qd̄ rex p̄amꝰ ad eoꝝ oblationes
tam grato corde vulgatas ī maioris
appetitus audaciā ⁊ animositatis fer
uentiam suā aperuit voluntatē Sic
qꝫ rex ipse ī oblatiōibꝰ ipsis exhilara
tus in modico recedēdi licentiaꝫ affe
ctuosis verbis tribuit vnicuiqꝫ rema
nente rege in suo palacio cū omnibꝰ
filijs suis tā veris q̄ꝫ naturalibꝰ tūc
existentibꝰ cum eodē Erat eni ⁊ tunc
hector p̄sens cū eis q̄ iam a pānonie
ptibus redierant ad ipsiꝰ regis impe
riuꝫ patris sui. qs oēs sic rex facto si/
lentio est v̄bis talibus allocutꝰ. Sed
anteq̄ꝫ ad verba ipsa p̄rūperet lacri/
mis ora rigauit ⁊ inter medios sin/
gultus ⁊ lacrimas talit̄ v̄ba sua pro/
fundit. Nunq̄d ī memoria vestra re/
uoluitis auorū vestroꝝ necē seruitutē
exione q̄ meretricio more tractat̄ vo
bis viuētibus ⁊ ī tāta potētia ɔstitu/
tis Dignū ergo erit ⁊ iustū vt ad vin
dictā tanti pudoris vos deberetis as
surgere ⁊ totis viribꝰ anhelare. Et si
nō in vltionē auoꝝ ipsoꝝ saltim ī sa/
tisfactionē volūtatis mee q̄ tāta exin
de vexor angustia ⁊ innumerabilibꝰ
doloribꝰ incessanter. cū vos ab ānis
teneris educauerim ⁊ doloꝝ meorū
debetis esse pticipes naturali ⁊ pbabi
li rōe. Et ɔuersus ad hectorē dixit illi
Et tu carissime fili hector oīm fratrū
tuoꝝ p̄mogenitꝰ qui ⁊ annoꝝ excellē
tia ⁊ virtutis strenuitate p̄cedis cete/
ros fratres tuos hos meos āplecte/
re monitus ⁊ p̄ceptoꝝ meoꝝ executō
nem animosus assume Sis ergo tu
solus p̄nceps ⁊ dux huius negocij et
vniuersi tui fratres tibi prorsus obe/
diant ⁊ omnes alij regno nostro sub
iecti q̄ in potētia tuaꝝ viriū nosti do/
mare supbos ⁊ ī tue aīmositatis au/
dacia cogis flectere ceruicosos. Ego
enī ab hodie in antea de eo qd̄ de pre
senti negocio sit futuꝝ me totū expo/
lio ⁊ tuis humeris fortioribus totū ī/
pono qr ī tua iuuenili duricia potēs
es bella cōmittere ⁊ bellis strenuis p̄
ualere. qd̄ me natura debilis posse n̄
patitur cum ad seniū iam declinem ⁊
verbis suis rege p̄amo fine facto he/
ctor in vultu quasi pudoris ⁊ hone/
storum platiōe verboꝝ ad regis pa/
tris v̄ba respondit.

Responsio hectoris primo geniti priami

Carissime domine mi rex nūq̄d est hominis
inhumanū arripe pondus
⁊ q̄ humana desistens a natura vo/
luntas de illatis iniurijs passim non
appetere vltionē. Et si nos q̄ tāta no/
bilitate vigemus quoꝝ iniuria mini
ma pudoris est magni cū psonaruꝫ
qualitas iniuriaꝝ qualitatē minuat
⁊ augmētet si vindictam appetimꝰ de
iniurijs nobis illatis nos sumꝰ dege
neres hominū a natura cuꝫ etiā ani
malia irrationalia videamꝰ h voto
potiri. Nullꝰ est ergo inter vestros fi
lios care pater q̄ de nece auoꝝ nrōrū
magis teneat̄ vindictā appetere sicut
ego q̄ sum primꝰ in eorum ordine ge
niture. et ideo primꝰ esse debeo in vl/
ciscendi feruore pre ceteris. Ergo cuꝫ
omni auiditate desidero vindictam
meoꝝ inimicoꝝ appetere ⁊ etiā ī cruo
re meo mea dextera cruentatos inte/
rimat qui crudeliter meorum auoꝝ
et ciuium effundere cruorē. Unū ta
mē discrete rex ad vestrā reduci peto
memoriā vt huiꝰ aggressiōis nostre

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-169/0038
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG